

Farní listy I/2012

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

29.1.2012 – 4. neděle v mezidobí

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo



Sv. Marek ve svém evangeliu hledá odpověď na otázku: kdo je Ježíš? Nejdřív chce takovou otázku vyprovokovat u svých posluchačů a chce, aby si sami takovou otázku sami položili, hned potom jim nabízí pevnou odpověď. Je to důležité i pro nás, protože s tímto evangeliem se budeme setkávat při nedělních

bohoslužbách celý tento rok.

Velký dojem na všechny musely udělat události kolem Ježíšova křtu, kdy se rozevřelo nebe, z kterého se ozval hlas Boha Otce: Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení! Nikdy ještě Bůh takhle nepromluvil, na nikoho nesestupoval Duch Svatý a nebyl tak pojmenovaný.

Hned potom Marek popisuje události v synagoze v Kafarnau. Ježíš učí a všichni, kteří ho poslouchají, žasnou nad jeho učením, protože učí jako ten, kdo má moc, a ne jako učitele Zákona, které doposud znali.

Všechno ale vyvrcholilo ve chvíli setkání s člověkem posedlým zlým duchem. Po předcházejících slovech svědectví Jana Křtitele a samotného Boha Otce, teď o Kristu svědčí také zástupce celého světa zlých duchů. Vyznává: Víím, kdo jsi: Svatý Boží! Můžeme být poněkud překvapeni, proč zlý duch dává svědectví o Božím Synu, ale poznáme hned, že nejsou to slova plná lásky, ale naopak, slova jsou naplněná strachem: Přišel jsi nás zahubit?

Sv. Marek nám tímto způsobem krátce popisuje setkání dobra se zlem, setkání Pána všeho dobrého s pánem všeho zlého. Je to jakoby setkání světla se tmou anebo světla se stínem. Zlo je jako stín, který musí zmizet, když na něj padne paprsek světla. Proto zlý duch volá: přišel jsi nás zahubit! Pán Ježíš se nechce s ním o člověka rozdělit: chce člověka celého pro sebe. Chce, aby v nás bylo pouze dobro. Chce odstranit veškeré zlo. Proto přišel na svět, proto právě začíná jeho veřejné působení.

Dnešní příběh nám tedy přináší nejdříve zprávu o Ježíši Kristu, svědectví o jeho Božské moci. Ale tento text obsahuje také jisté varování: Krista nestačí poznat jen teoreticky, nestačí také ho vyznávat se strachem a bez lásky. Mohlo by se stát, že bychom uslyšeli: mlč! Vyznání víry v Krista předpokládá pozvání a přijetí Boha do celého života. Znamená, že chceme, aby to Boží světlo rozsvítilo všechny oblasti našeho života, aby nikde v nás nezůstával žádný stín. Zlý duch s tím souhlasit nechtěl, raději před Bohem utíkal...

Měl pravdu sv. Jan Křtitel, že přichází někdo větší než je on sám. Jan totiž uděloval křest, který byl znamením pokání, který vyjadřoval lítost nad zlem. Ježíš přišel, aby zlo porazil. I po dnešním čtení bychom měli odcházet z kostela s přesvědčením, že dobro je větší než zlo. Přes to všechno, co se nám někdy o tom zdá. I přes ten pocit všeobecného a silného zla, které nás jakoby každý den obklopuje. Věříme přece v Boha, který přišel na tento svět nejen proto, aby hezky kázal, aby nám představil krásnou nabídku života plného lásky – ale věříme v Boha, který s velkou mocí (a za velkou cenu vlastního života) nad zlem zvítězil. A to je přece dost velký rozdíl...

Milí čtenáři,

v netradičním čase - o jednu neděli dříve nebo naopak o čtyři neděle později vás vítám na stránkách nových Farních listů. Částečně se v nich přeneseme ještě do období Vánoc, následně Tříkrálové sbírky, ale i do budoucnosti na straně věnované událostem, které teprve nastanou a na něž bychom vás chtěli pozvat.

V právě končícím měsíci vzbudily asi nejvíce emocí v našem státě církevní restituční. Přiznám se, že do detailů neznám obsah majetkového vypořádání státu a církvi, nicméně se domnívám, že základní otázka je: Byl církev zabaven její majetek? Pokud ano, je ostudou všech dosavadních vlád, že majetek dosud nevrátili.

Druhou otázkou, která se řeší je, kde má na finanční vyrovnání vzít státní pokladna peníze. Pokud se peníze najdou přes úspory ve státní správě, měli by za restituční být vděční i jejich odpůrci, protože úřednická státní správa někdy nezná mezí. Posuďte sami. Šel jsem na úřad vyzvednout formulář k určité žádosti. Pravidla jsou dána následovně - když cosi platíte, můžete si vybírat, když neplatíte, vybírat si nemůžete a máte přidělenou variantu bez možnosti výběru. Vzal jsem si tedy na chodbě příslušný formulář a chtěl rychlým krokem odejít. Vlídlná úřednice můj logický úsudek: "neplatím, nemohu vybírat variantu a tedy nepotřebuji formulář k potvrzení, kolik platím" zcela zavrhla a vybavila mě dalšíma dvěma formuláři s nimiž musím zajít na jiný úřad, kde mi potvrdí, že neplatím a vybírat si tedy nemohu. Absurdní, že? A proto bude-li se naše státní správa kvůli úsporám zužovat, bude to podle mého názoru pro většinu společnosti přínosné, protože předpokládám, že pak bude stačit v mém případě jen jeden formulář.

Hezké zimní dny přeje za tým Farních listů

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš